

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 67
כ' אדר תש"ע
כי תשא

זמני השבת:

בניסת השבת; 17:21
יציאת השבת; 18:19

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"לדעת, פי אני ה' מקדשכם" (שמות, ל"א, י"ג)

אמר הקב"ה למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה לך והודיעם (שבת י')

"טבעת זו מאד יקרה ושוויה 25 זהובים, אל תמכרנה בפרוטות..."
בשבת קודש דרש ר' שמעלקי בפני תלמידיו מה שאירע עם העני והוסיף: זה מה שאמר ה' למשה: "מתנה טובה.. ושבת שמה", לך והודיעם מה יקרה היא מתנת השבת שלא יבזבזו אותה על דברים פשוטים, ובשנה ובשיחת חולין.. כי קדוש היום לאדונינו.

מסופר על ר' שמלקי מניקלשבורג שפעם נכנס אליו עני ובקש נדבה. לא היה לר' מה לתת לו, חיפש בבית ומצא טבעת יפה של הרבנית, לקח אותה ונתן לעני...
חזרה הרבנית והבחינה בדבר, הרימה צעקה "הן הטבעת יקרה מאד!!"
שמע זאת ר' שמעלקי ויצא לרדוף אחרי העני. בראות העני זאת הגביר את צעדיו בחששו שהרב יתחרט וירצה את הטבעת בחזרה, השיגו הרב ואמר לו:

מתוך "תורת הפרשה"

"יהי יתנו, כל-העבר על-הפקדים" (שמות, ל', י"ג)

מעשה בחסיד אחד שטבעה ספינתו בים. רץ ר' עקיבא לבית דין להעיד על אותו חסיד שטבע כדי להתיר את אשתו להנשא לה ולא תחשב לאשת איש. והנה עוד לא הספיק ר' עקיבא להעיד ראה שהחסיד הזה הגיע לבית דין ואמר לו: "ידעתי שאתה תלך להעיד עלי לכן מיד הגעתי לכאן שידעו שאני חי". שאלו ר' עקיבא: "מי הציל אותך?" ענה: "צדקות שהייתי רגיל לעשות הם שהצילוני, כי כשנכנסתי למצולות הים שמעתי שגל אחד אמר לחבירו רוצו ונעלה אותו משום שעשה צדקה כל ימיו". אמר ר' עקיבא: "ברוך אלוהינו שבחר בתורתו שעומדת לעד..."
וצדקה תציל מממות.

מתוך לבוש יוסף ~

"אך את-שבתתי, תשמרו" (שמות, ל"א, י"ג)

מהו לשון "אך"? חז"ל אמרו "אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד הם נגאליים" לכן אמר הכתוב "אך", לשון אנחה וצער (כמו שדרשו על נח "וישאר אך נח", שקבל מכה מהאריה). אח אילו הייתם שומרים את השבת כראוי כמה הייתם מרוויחים...

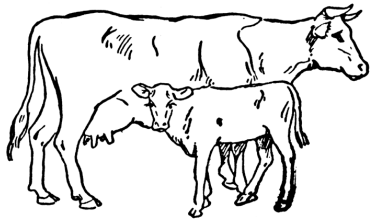

מתוך מעין השבוע מתוך הרב "שפתי כהן" ~

"ובימים פקדי, ופקדתי עליהם זופאתם" (שמות, ל"ב, ל"ד)
האם ה' יזכור לנך החטא וללא יסלח ח"ו? אלטא, (אלאר הקב"ה) "וביום פקדו" - אטא אכעס עליהם על איזה חטא שלטא יהיה, "ופקדתי" - אזכר בחטא העגל, חטא בלאור וגדול, ובכל זאת סלחתי להם עליו, ולכן בכל חטא שיהיה אסלח להם.
~ ר' יצחק לברדיצ'ב ~

על ידי הבעם נתבזה ר' נחמן מברדיסלב

"ונתנו איש כפר נפשו" (שמות, ל', י"ב)
את המילה "ונתנו" אפשר לקרוא ישר והפוך. לומר לך: כל מה שאדם גותן לצדקה יחזור אליו ולא יחסר לו כלום מנתינת צדקה.

את אפר הפרה מזים כידוע על טמאי מת (בזמנינו, כולנו בחזקת טמאי מת) וטעם המצווה "תבוא האם (הפרה) ותקנח צואת בנה (העגל) "כלומר המיתה שולטת בנו עקב

הטא העגל, שהרי בשעת מתן תורה פסק מאיתנו היצר הרע ובטל מלאך המוות, אולם כששחטנו בעגל חזר יצר הרע ושב מלאך המוות לשלט בנו.

והמתבונן ייווכח במסר הנוקב שיש בהוראה זו, מסר המטיל אחריות כבדה על ההורים לעקוב אחר מעשי בניהם להיות אחראים עליהם, ודאי שלא להתנער מהם, שלא לגלות אדישות חלילה. "תבוא האם" תיטול פיקוח תכוון ותדריך תטהר ותחנך ותפקח על אורחות בניה, תראה עם מי הם מתחברים באלו ביטויים משתמשים ואז תרווה נחת מצאצאיה.

~ מתוך "מעין השבוע" ~

בלבבי מסכן אבנה

לפעמים רואים "עקס הכנסת ספר תורה". הילדים אווזים לפידיים, המשטרה עוצרת את התנועה, ותוך כדי שירה וריקודים מכניסים את ספר התורה לארון הקודש.

אך עלינו לדעת, כי אמנם זוהי מצוה גדולה, אך זו לא חכמה להכניס את ספר התורה בארון קודש... החכמה היא לעשות מהסלון שלנו ארון קודש, מהמטבח שלנו ארון קודש, מהלב שלנו ארון קודש. כל מקום שהולכים, ליחד חדר קטן לקודשא בריך הוא, לזכור אותו. הוא רוצה לבוא אתנו ולהיות אתנו יחד לעוב לנו כל הימים.

יהודי ממשפחה חסידית בא אל ר' בן ציון מבובוב ובקשו שיברכו, הר' דבר עמו והתעניין במצבו הגשמי והרוחני, ושאל במיוחד על חינוך ילדיו ומצבם בתחום האמונה.

סיפר האיש כי את אחד מילדיו הוא שלח לאוניברסיטה ללמוד "מדעים", שאלו הר': "למה אתה סבור שיותר חשוב ללמוד מדעים מאשר ללמוד תורה?"

ענה האיש: "אם הבן יצליח בלימודיו ויהיה דר' יוכל להשיג משרה מכובדת ויתפרנס בכבוד ויוכל לפרנסני עד 120", הגיב הר': "ומי יפרנסך לאחר 120?"

דיני קריאת שמע וברכותיה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

מסופר במשנה (פסחים פ"ד מ"ח) על

אנשי יריחו שהיו 'כורכים את שמע' (מלשון 'כרך' דהיינו מצמידים ולא נותנים הפסקה) שלא ברצון חכמים. וכמה פירושים נאמרו בזה:

א. אחר פסוק "שמע ישראל" היו ממשיכים מיד "ואהבת את" ולא אומרים בינתיים את הפסוק "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

ב. מיד אחר "ברוך שם כבוד מלכותו" אמרו "ואהבת את ה'" בלא להפסיק בין הפסוק שהוא קבלת מלכות שמיים לשאר מצוות.

ג. מיד אחר "שמע ישראל" אמרו "ברוך שם כבוד מלכותו" בלא להפסיק בין הפסוק שהוא עיקר קבלת מלכות שמיים לפסוק המשני לו.

ד. היו אומרים "שמע ישראל ה'" ולא מפסיקים בין "ישראל" ל-"ה'", שעלול להיות מובן שישראל הוא ה' ה"ו.

ה. היו קוראים אותה במהירות, ולא בנחת עפ"י חלוקת טעמי המקרא.

ו. היו אומרים "היום על לבבך" בלא להפסיק אחר "היום" שעלול להיות מובן רק היום - ולא מחר.

כל האפשרויות המובאות לעיל, נתונות במחלוקת פרשנית במה טעו אנשי יריחו, ואולם למעשה כל האפשרויות נכונות מבחינה הלכתית, דהיינו שיש להימנע מלעשות אף אחת מהן.

"ה' מוריש ומעשיר"

אחד מעשירי האזור ירד מנכסיו.

שאלו את הגר"ח מדוע?

והסביר במשל:

אב השאיל לבנו סכין, כשנוכח לראות שהבן חותך בו את ידיו לקח ממנו את הסכין.

הקב"ה נותן עשירות, וכשלא יודעים איך להשתמש בה וחותרים בה את הידיים נלקחת העשירות מן האדם.

ושאלו את הגר"ז לפי הסבר זה מה הסיבה שאחד העשירים שהיה ירא שמים ירד מנכסיו?

השיב הגר"ז: כשמסיימים להשתלם באוניברסיטה במחלקה פלונית עוברים למחלקה נוספת... הקב"ה למד ובחן את האיש במחלקת העשירות וכשסיים במחלקה זו בהצלחה רבה, העבירו למחלקת העניות לבוחנו כיצדישתלם שם. מתוך אמונת ישראל